

مقایسه اثر هالوتان و پروپوفول بر روی تستهای کبدی بعد از بیهوشی عمومی

مهرداد کاشی فرد(MD)^{۱*}, ابراهیم علیجانپور(MD)^۲, محمد حسینیان(MD)^۳

- ۱- گروه داخلی دانشگاه علوم پزشکی بابل
- ۲- گروه بیهوشی دانشگاه علوم پزشکی بابل
- ۳- دانشگاه علوم پزشکی بابل

دربافت: ۸۹/۸/۱۱، اصلاح: ۸۹/۹/۱۷، پذیرش: ۸۹/۱۰/۱۲

خلاصه

سابقه و هدف: هالوتان شایعترین داروی بیهوشی استنشاقی مورد استفاده در دنیا می‌باشد. به تازگی تمايل به استفاده از داروهای بیهوشی تزریقی نظیر پروپوفول افزایش یافته است. این مطالعه به منظور مقایسه اثر این دو داروی بیهوشی بر روی تستهای کبدی بعد از بیهوشی عمومی انجام شد.

مواد و روشها: این مطالعه کارآزمایی بالینی تصادفی بر روی ۵۸ بیمار ۱۴-۶۹ ساله کلاس ۳۰ نفر در گروه پروپوفول و ۲۸ نفر در گروه پروپوفول از تزریق وریدی و مداوم پروپوفول و در گروه دیگر از هالوتان ۱-۵٪ درصد به صورت استنشاقی استفاده شدند. برای گروه پروپوفول در گروه دیگر از هالوتان ۱-۵٪ درصد به صورت استنشاقی استفاده شدند. در گروه هالوتان قرار گرفتند. در هر دو گروه برا ساس وزن بیمار از داروهای مسکن جهت آماده سازی استفاده و الفا بیهوشی نیز انجام شد. در گروه پروپوفول از تزریق وریدی و مداوم پروپوفول و در گروه دیگر از هالوتان ۱-۵٪ درصد به صورت استنشاقی استفاده شدند. از تمام بیماران سه نمونه خون بطور جداگانه قبل از بیهوشی، ۲۴ ساعت و ۷ روز بعد از آن گرفته شد و از لحاظ میزان AST و ALT و ALP و بیلی روبین توتال و مستقیم مورد بررسی و مقایسه قرار گرفتند.

یافته ها: مدت زمان بیهوشی در گروه پروپوفول 14 ± 7 دقیقه و در گروه هالوتان 17 ± 2 دقیقه بود که از نظر آماری مدت زمان بیهوشی در دو گروه معنی دار نبود. سطح ALP، میزان بیلی روبین توتال و مستقیم پس از ۷ روز از بیهوشی تقاضوت معنی داری در دو گروه نداشت ولی میزان AST ($p=0.008$) و AIT ($p=0.003$) به طور معنی داری در گروه هالوتان بیشتر از پروپوفول بوده است.

نتیجه گیری: نتایج مطالعه نشان داد که پروپوفول در مقایسه با هالوتان اثر کمتری بر افزایش سطح آنزیم های کبدی دارد. لذا می توان در تجویز داروهای بیهوشی این مورد را مدنظر داشت.

واژه های کلیدی: هالوتان، پروپوفول، آنزیم های کبدی، بیهوشی عمومی.

مقدمه

موادی از سمیت کبدی گزارش می شود (۵-۸). سمیت هالوتان ممکن است به علت متاپولیسم آن توسط سیتوکروم P450 (CY450) به متاپولیسم هایی باشد که با اکسیداسیون یا احیاء ایجاد می شوند (۹-۱۰). هالوتان داروی بیهوشی استنشاقی با متاپولیسم وسیع است که موجب سمیت کبدی میشود (۹)، پروپوفول یک ترکیب ایزوپروپیل فنول می باشد که فعالیت GABA را در مغز تشدید

هالوتان برای اولین بار در سال ۱۹۵۶ به عنوان داروی بیهوشی استفاده شد و جایگزین اتر شد. در عرض دو سال پس از استفاده از آن مواردی از هپاتیت شدید گزارش شد (۱-۳)، یک مطالعه از ۲۵۰۰۰ مورد استفاده از هالوتان، میزان بروز نکروز کبدی کشنده، یک در ۳۵۰۰ مورد بوده است (۴)، هالوتان احتمالاً شایع ترین داروی بیهوشی استنشاقی مورد استفاده در دنیا می باشد و هنوز هم

■ این مقاله حاصل پایان نامه محمد حسینیان دانشجوی پزشکی و طرح تحقیقاتی به شماره ۱۳۸۲۲ دانشگاه علوم پزشکی بابل می باشد.
* مسئول مقاله:

e-mail:mehrdadkashifard@yahoo.com

آدرس: بابل، بیمارستان آیت الله روحانی، گروه داخلی، تلفن، ۰۱۱-۲۲۳۸۳۰۱-۳

به منظور تعیین میزان آنزیمهای کبدی آسپارتات آمینوترانسفراز (AST)، آلانین آمینوترانسفراز (ALT) و آکالان فسفاتاز (ALP) و همچنین بیلی روبین توالت و مستقیم از تمام بیماران قبل از شروع بیهوشی، ۲۴ ساعت و ۷ روز بعد از آن نمونه خون گرفته شد (۱۹). اطلاعات مربوط به سن، جنس، وزن، مصرف الکل و سیگار، ابتلاء به دیابت، شمارش کامل گلبول های خون، لیپیدهای خون شامل تری گلیسرید و کلسترول، سابقه قبلی جراحی در طی ۶ ماهه گذشته و نوع بیهوشی، داروهای مصرف شده در آن و زمان آن بعد از انجام عمل جراحی در فرم ثبت گردید.

نهایتاً داده‌ها پس از جمع‌آوری توسط آزمونهای Student T-test و Paired t-test مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته و $p < 0.05$ معنی دار در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

میانگین سن افراد در گروه هالوتان $14/95 \pm 7/75$ سال و در گروه پروپوپول $10/74 \pm 3/4/9$ سال بود ($p = 0.228$) مدت زمان بیهوشی در گروه پروپوپول $91 \pm 14/7$ دقیقه و در گروه هالوتان 93 ± 17 دقیقه بود که اختلاف معنی داری نداشت. قبل از بیهوشی پارامترهای بیوشیمیابی خون در دو گروه تفاوت معنی داری نداشت (جدول ۱). تغییر سطح AST ($p = 0.295$) و ALT ($p = 0.577$) قبل و یک روز پس از بیهوشی در دو گروه پروپوپول و هالوتان از لحاظ امراض معنی دار نبوده است. قبل و پس از ۷ روز از بیهوشی میانگین سطح AST ($p = 0.008$) و میانگین سطح ALT ($p = 0.003$) به طرز معنی داری در گروه پروپوپول کاهش یافت (جدول ۲).

جدول شماره ۱: میانگین پارامترهای بیوشیمیابی خون افراد مورد مطالعه در دو گروه هالوتان و پروپوپول قبل از بیهوشی

p-value	Mean \pm SD	گروه	مارکرهای بیوشیمیابی
0.607	۱۴/۳۹ \pm ۱/۲	هالوتان	هموگلوبین
	۱۴/۲ \pm ۱/۵	پروپوپول	g/dl
0.73	۶۱۴۲/۸۶ \pm ۱۳۱۵/۲۷	هالوتان	لوكوسیت
	۶۰.۹۱ \pm ۱۴۰.۱/۴۸	پروپوپول	(μ l ^{-۱})
0.446	۸۶/۱۴ \pm ۱۴/۵۸	هالوتان	قدن خون ناشتا
	۹۲/۲۷ \pm ۳۹/۷۳	پروپوپول	mg/dl
0.23	۱۰۰/۶۸ \pm ۲۷/۲۶	هالوتان	تری گلیسرید
	۱۲۹/۱۵۸/۳۹	پروپوپول	mg/dl
0.213	۱۶۸/۶۱ \pm ۲۸/۴۸	هالوتان	کلسترول
	۱۷۹/۹۳ \pm ۳۸/۵۷	پروپوپول	mg/dl

می کند. با وجود اینکه دارو به تهایی قابل مصرف است، لیکن معمولاً همراه با مقادیر کمی از مخدوهای کوتاه اثر مانند فنتانیل و بنزودیازپین ها مصرف می شود (آرامبخشی تبدیل شده پروپوپول). فوائد پروپوپول سرعت شروع اثر (در عرض دو تا چهار دقیقه) و پاکسازی سریع و برگشت پذیری اثر آن در اثر قطع دارو می باشد. این دارو اثر ضد تهوع دارد، اثر فراموشی آن کمتر از میدازولام بوده و اثر بی دردی ندارد (۱۱-۱۲). متخصصین گوارش در آمریکا، از پروپوپول در آندوسکوپی ها مصرف می کنند (۱۲). عارضه عمده پروپوپول سرکوب تنفسی می باشد که با قطع دارو و برقراری تهوه هوابی برگشت می کند همچنین محافظت از راه هوابی ضروری است. بهمین دلیل در بعضی مراکز این دارو فقط توسط متخصصین بیهوشی مصرف می شود (۱۳). با این وجود به دلیل شواهد و مطالعات فراوان در مورد امنیت استفاده از آن، این دارو توسط پزشکان و پرستارانی که با برقراری راه هوابی آشنایی دارند استفاده می شود (۱۴-۱۷). یک مطالعه متانالیز در مقایسه پروپوپول با دیگر داروها در کولونوسکوپی نشان داد که این دارو با بهبودی و ترجیص سریعتر و رضایت بیشتر بیماران همراه بود و هیچگونه عارضه ای نداشته است (۱۸). از آنجایی که داروی هالوتان هنوز جزء بهترین داروی استنشاقی در بیمارانی می باشد که هم‌زمان بیماری مزمن راههای هوابی با آسم دارند و شناس اسپاسیم راه هوابی در شروع بیهوشی نسبت به سایر داروهای استنشاقی کمتر می باشد. بنابراین این مطالعه با هدف مقایسه اثر هالوتان و پروپوپول بر تست های کبدی بعد از بیهوشی عمومی انجام شده است.

مواد و روشها

این مطالعه کارآزمایی بالینی تصادفی بر روی بیمارانی که جزء کلاس بک دسته‌بندی انجمن متخصصان بیهوشی آمریکا بودند، طی سال های در بیمارستان شهید یحیی نژاد بابل انجام شد. بیمارانیکه تحت اعمال جراحی هوابی و حلق بینی (سپتوپلاستی، پولیپکتومی، ترمیم شکاف کام)، چشم (کاتاراكت، تعییه لنز)، جراحی ارتوپدی (شکستگیهای اندامها و خارج کردن Pin)، جراحی عمومی و اورولوژی (ترمیم فتق‌ها و اوریکوسلکتومی) قرار گرفته، وارد مطالعه شدند. کودکان کوچکتر از ۱۲ سال، افرادی که تحت عمل جراحی اورژانس یا افرادی که تحت اعمال جراحی بزرگ با ریسک خونریزی بالا نظری توراکوتومی یا لاپاراتومی قرار گرفته و یا دچار اختلال همودینامیک در طی عمل جراحی شده و نیاز به تزریق خون پیدا کردد و افراد مبتلا به مشکلات کبدی، کلیوی و قلبی از مطالعه خارج شدند. همچنین بیمارانی که هر یک از ۳ مرحله انجام آزمایشات را به طور کامل انجام نداده بودند نیز از مطالعه حذف شدند. افراد قبل از ورود به مطالعه فرم رضایت‌نامه آگاهانه را پر نمودند. پس از اخذ مجوز از کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی بابل بیماران بطور تصادفی به دو گروه تقسیم شدند. ۳۰ نفر در گروه پروپوپول و ۲۸ نفر در گروه هالوتان مورد مطالعه قرار گرفتند. بعد از ورود بیماران به اتاق عمل و برقراری مونیتورینگهای لازم مورفين به میزان 0.1 mg/kg و دیازپام به میزان 0.1 mg/kg و آتروکوریوم 0.6 mg/kg با استفاده از تیوپنیتال سدیم 5 mg/kg و آتروکوریوم 5 mg/kg همراه با لیدوکائین $1/5 \text{ mg/kg}$ انجام شد و سپس بیهوشی در یک گروه با پروپوپول به میزان $100-120 \text{ mg/kg}$ همراه با اکسیژن و $\text{N}_2\text{O} 50\%$ در گروه دیگر با هالوتان $1-5\% \text{ همراه با اکسیژن و } \text{N}_2\text{O} 50\%$ ادامه یافت.

بیلروبین کل قبل از عمل و هفت روز پس از بیهودشی ($p=0.722$)، میانگین بیلروبین مستقیم قبل و یک روز پس از عمل ($p=0.357$) و میانگین بیلروبین مستقیم قبل از عمل و ۷ روز پس از بیهودشی ($p=0.123$) بین دو گروه هالوتان و پروپوفول اختلاف معنی داری نداشت.

میانگین آلکالن فسفاتاز قبل از عمل و یک روز پس از بیهودشی ($p=0.522$) قبلاً از عمل و ۷ روز پس از بیهودشی ($p=0.514$) بین گروه هالوتان و پروپوفول تفاوت معنی داری نداشت. میانگین بیلروبین کل قبل از عمل و یک روز پس از بیهودشی بین دو گروه تفاوت معنی داری نداشت ($p=0.08$). میانگین روز پس از بیهودشی بین دو گروه تفاوت معنی داری نداشت.

جدول شماره ۲: میانگین سطح آنزیم های کبدی در افراد مورد مطالعه در دو گروه هالوتان و پروپوفول در قبل و پس از بیهودشی

آمینو ترانسفراز	زمان	گروه	قبل از بیهودشی Mean±SD	یک روز بعد از بیهودشی Mean±SD	pvalue*	هفت روز بعد از بیهودشی Mean±SD	pvalue **
آسپارات آمینو ترانسفراز	هالوتان	۱۹/۰.۴±۷/۵۵	۲۰/۵۴±۱۰/۱۶	۰/۴۶۷	۲۴/۶۱±۹/۸۳	۰/۰۰۸	۰/۸۶۳
آلانیل آمینو ترانسفراز	هالوتان	۱۹/۷۵±۱۷/۳۵	۱۷/۹۶±۱۳/۸۷	۰/۱۵۲	۲۴/۲۱±۱۸/۰۷	۰/۰۱۲	۰/۰۲
آلکالن فسفاتاز	هالوتان	۲۱۷	۲۰/۷±۲۲۴/۵۸	۰/۰۸۸	۲۰/۶/۳۲±۲۰/۳/۴۳	۰/۱۶۸	۰/۰۰۵
بیلروبین توالت	هالوتان	۰/۷±۰/۳۷	۰/۷±۰/۳۷	۰/۰۸۸	۰/۶۲±۰/۱۹	۰/۲۰۸	۰/۰۰۳
بیلروبین مستقیم	هالوتان	۰/۲۲±۰/۱۸	۰/۱۹±۰/۱۶	۰/۰۵۸	۰/۱۶±۰/۱	۰/۰۳۵	۰/۰۲۹

$pvalue** =$ یک روز بعد از بیهودشی در مقایسه با قبل از بیهودشی

$pvalue* =$ هفت روز بعد از بیهودشی در مقایسه با قبل از بیهودشی

بحث و نتیجه گیری

می کند. واکنش نادر و غیر قابل پیش بینی هپاتیت حاد می باشد، که غالباً کشنده می باشد و به علت نارسایی حاد کبدی اتفاق می افتد (۲۲). در این مطالعه میانگین سطح ALP در یک و هفت روز پس از بیهودشی بین دو گروه معنی دار نبود. در مطالعه Robinson و همکاران نیز همین طور بوده است (۲۰). از این رو چنین به نظر می رسد شاید مدت زمان بیشتری برای ملاحظه تغییر سطح ALP مورد نیاز باشد. از سوی دیگر در این مطالعه مشخص گردید که هالوتان تأثیری بر سطح بیلروبین توالت ندارد اما پروپوفول می تواند به طور معنی داری باعث کاهش بیلروبین توالت در روز اول و هفتم بعد از بیهودشی گردد. در مطالعه Chen مشخص شد که پروپوفول یک اثر وابسته به دوز در کاهش فعالیت آنزیمهای دخیل در فرآیند کانجوگیشن بافت کبدی دارد ولی چنین اثری در بافت های غیرکبدی ملاحظه نشد (۲۳). با در نظر گرفتن مطالعه فوق می توان چنین استدلال کرد که هالوتان و پروپوفول تأثیر معنی داری در تغییر سطوح سرمی ALT و AST و لاكتیک دهیدروژنаз در بیماران با اعمال جراحی کرونر می شود (۲۱). مطالعه ای دیگر نیز نشان داد که هالوتان موجب افزایش Lorsomradee و همکاران نشان دادند که پروپوفول موجب افزایش موقت در سطح سرمی ALT و AST و لاكتیک دهیدروژناز در بیماران بدون علامت آمینو ترانسفرازها می شود (۱۹). سطح آمینو ترانسفرازها به مدت بیک تا دو هفته پس از تماس، بالا باقی می ماند و بدون درمان به سطح اولیه برگشت

نتایج مطالعه نشان داد که استفاده از هالوتان در بیهودشی عمومی منجر به افزایش سطح ALT و AST خون ۷ روز بعد از بیهودشی می شود. اگرچه در گروه پروپوفول تغییر سطح AST از لحظه آماری معنی دار نبود ولی سطح ALT در این گروه نه تنها افزایش نیافته است بلکه بعد از گذشت ۷ روز به طور معنی داری کاهش یافته است. به عبارت دیگر تأثیر پروپوفول بر آمینو ترانسفرازهای کبدی نامحسوس می باشد. مطالعات محدودی در رابطه با تأثیر پروپوفول بر سطح آنزیمهای کبدی وجود دارد. در یک بررسی که توسط Robinson و همکارانش بر روی ۳۰ زن که تحت بیهودشی عمومی با پروپوفول قرار گرفتند تغییر چندانی در سطح آنزیمهای کبدی همچون AST و ALT مشاهده نشد (۲۰). Lorsomradee و همکاران نشان دادند که پروپوفول موجب افزایش موقت در سطح سرمی ALT و AST و لاكتیک دهیدروژناز در بیماران با اعمال جراحی کرونر می شود (۲۱). مطالعه ای دیگر نیز نشان داد که هالوتان موجب افزایش بدون علامت آمینو ترانسفرازها می شود (۱۹). سطح آمینو ترانسفرازها به مدت بیک تا دو هفته پس از تماس، بالا باقی می ماند و بدون درمان به سطح اولیه برگشت

این مورد را مدنظر داشت.

تقدیر و تشکر

بدینوسیله از معاونت تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی بابل که
حمایت علمی و مالی این تحقیق را عهده دار بودند، تقدیر و تشکر می گردد.

پروپوفول کاهش می باید که این نتایج مشابه مطالعات دیگر محققین بوده است (۲۷-۳۴). Amoros و همکاران حین انجام اندوسکوپی در بیماران سیروزی از پروپوفول استفاده نموده و نشان دادند که این دارو نقشی در تسنید آنسفالویاتی کبدی در بیماران نداشته است (۲۸). Weston و همکاران نیز که در بیماران مژمن کبدی از پروپوفول استفاده نمودند، دارو کاملاً موثر و بدون عارضه بوده است (۲۹). لذا می توان نتیجه گیری کرد که پروپوفول در مقایسه با هالوتان اثرات کمتری بر آنزیم های کبدی دارد. لذا می توان در موارد تجویز داروهای بیهودی

A Comparison between the Effect of Halothane and Propofol on Liver Enzymes after General Anesthesia

M. Kashifard (MD)^{1*}, E. Alijanpour (MD)², M. Hoseinian (MD)³

1. Department of Internal Medicine, Babol University of Medical Sciences, Babol, Iran

2. Department of Anesthesiology, Babol University of Medical Sciences, Babol, Iran

3. Babol University of Medical Sciences, Babol Iran

J Babol Univ Med Sci;13(1);Jan 2011

Received: Nov 2nd 2010, Revised: Dec 8th 2010, Accepted: Jan 2nd 2011.

ABSTRACT

BACKGROUND AND OBJECTIVE: Halothane is the most common inhalation anesthetic drug in the world and there is an increasing interest for using intravenous anesthetics like propofol. The purpose of this study was to compare the effect of halothane and propofol on hepatic enzymes after general anesthesia.

METHODS: This randomized clinical trial study was performed on 58 patients (14-69 years old) classified in class I of American Society of Anesthetics. These patients who had no preliminary symptomatic hepatic, cardiac or renal disease admitted for elective surgery (ENT, eye, orthopedics, general surgery, and urology). These patients were divided randomly into two groups: 30 patients in the propofol group and 28 patients in the halothane group. In both groups, pre-medication and induction of anesthesia were the same. For the maintenance of anesthesia in the study group there was continuous infusion of propofol and for the control group, 0.5-1% halothane inhalation. From all the patients, three blood samples were taken separately prior to the anesthesia, twenty four hours and seven days after the anesthesia. These samples were tested and compared for aspartate aminotransferase (AST), alanine amino transferase (ALT), alkaline phosphates (ALP) and Billirubin (total and direct)

FINDINGS: Mean anesthesia duration in propofol group was 91 ± 14.7 minute and in halothane group was 93.2 ± 17 minute that there was not statistically significant difference in duration of anesthesia between the two groups. Seven days after anesthesia ALP, the total and direct bilirubine levels did not show significant differences between the two groups. However, AST ($p=0.008$) and ALT ($p=0.003$) increased in halothane group in compared with propofol group.

CONCLUSION: The results show that propofol has less effect on liver enzymes as compared to halothane. This can be considered in anesthetic drug usage.

KEY WORDS: Halothane, Propofol, Liver enzymes, General anesthesia.

*Corresponding Author;

Address: Department of Internal Medicine, Ayatollah Roohani Hospital, Babol, Iran

Tel: +98 111 2238301-3

E-mail: mehrdadkashifard@yahoo.com

References

1. Virtue RW, Payne KW. Postoperative death after fluothane. *Anesthesiology* 1958;19:562.
2. Lindenbaum J, Leifer E. Hepatic necrosis associated with halothane anesthesia. *N Engl J Med* 1963; 268:525-30.
3. Brody GL, Sweet RB. Halothane anesthesia as a possible cause of massive hepatic necrosis. *Anesthesiology* 1963;24:29-37.
4. Bunker JP, Forrest WH, Mosteller, F, et al (Eds). National Halothane Study. A study of the possible association between halothane anesthesia and postoperative hepatic necrosis, U.S. Government Printing Office Washington, DC 1969.
5. Wiklund RA, Rosenbaum SH. Anesthesiology. First of two parts. *N Engl J Med* 1997;337(16):1132-41.
6. Qureshi MA, Saeed F, Hussain T. Halothane induced fulminant hepatic failure. *J Coll physicians Surg Pak* 2007;17(2):103-4.
7. Kumar GP, Bhat VJ, Sowdi V. Fulminant hepatic failure following halothane anaesthesia. *J Clin Forensic Med* 2005;12(5):271-3.
8. Otedo AE. Halothane induced hepatitis: case report. *East Afr Med J* 2004;81(10):538-9.
9. Gut J. Molecular basis of halothane hepatitis. *Arch Toxicol Suppl* 1998;20:3-17.
10. Masubuchi Y, Horie T. Toxicological significance of mechanism-based inactivation of cytochrome P450 enzymes by drugs. *Crit Rev Toxicol* 2007;37(5):389-412.
11. Grabber RG. Propofol in the endoscopy suite: an anesthesiologist's perspective. *Gastrointest Endosc* 1999;49(6):803-6.
12. Cohen LB, Wechsler JS, Gaetano JN, et al. Endoscopic Sedation in the United States: results from a nationwide survey . *Am J Gastroenterol* 2006;101(5):967-74.
13. Yimcharoen P, Fogel EL, McHenry L, et al. Use of Droperido at ERCP and OTc prolongation: do we need to follow the black box warning? *Gastrointest Endosc* 2005;61:AB125.
14. Dikman AE, Sanyal S, Aisenberg J, et al. Gastroenterologist- Directed, Balanced propofol Sedation for EGD and Colonoscopy:An Analysis of Safety in 15,286 Patients. *Gastrointest Endosc* 2008; 67:AB84
15. Rex DK, Deenadayalu V, Eid E. Gastroenterologist-directed propofol: an update. *Gastrointest Endosc Clin N Am* 2008;18(4):717-25.
16. Külling D, Orlandi M, Inauen W. Propofol sedation during endoscopic procedures: how much staff and monitoring are necessary? *Gastrointest Endosc* 2007;66(3):443-9.
17. Cohen LB, Delegge MH, Aisenberg J, et al. AGA Institute review of endoscopic sedation. *Gastroenterology* 2007;133(2):675-701.
18. Singh H, Poluha W, Cheung M, Choptain N, Baron KI, Taback SP. Propofol for sedation during colonoscopy. *Cochrane Database Syst Rev* 2008;4:CD006268.
19. Liu ZX, Kaplowitz N. Immune-mediated drug-induced liver disease. *Clin Liver Dis* 2002;6:755-74.
20. Robinson F.P, Patterson CC. Changes in liver function tests after propofol ('Diprivan'). *Postgrad Med J* 1985; 61(Suppl 3):160-1.
21. Lorsomradee S, Cromheecke S, Lorsomradee S, De Hert SG. Effects of sevoflurane on biomechanical markers of hepatic and renal dysfunction after coronary artery surgery. *J Cardiothorac Vase Anesth* 2006;20(5):684-90.
22. Lo SK, Wendon J, Mieli-Vergani G, Williams R. Halothane-induced acute liver failure: continuing occurrence and use of liver transplantation. *Eur J Gastroenterol Hepatol* 1998;10(8):635-9.
23. Chen TL, Wu CH, Chen TG, Tai YT, Chang HC, Lin CJ. Effects of propofol on functional activities of hepatic and extrahepatic conjugation enzyme systems. *Br J Anaesth* 2000;84(6):771-6.

- 24.Tsao CM, Ho ST, Chen A, Wang JJ, Tsai SK, Wu CC. Propofol ameliorates liver dysfunction and inhibits aortic superoxide level in conscious rats with endotoxic shock . Eur J Pharmacol 2003;477(2):183-93.
- 25.Tiainen P, Rosenberg PH. Hepatocellular integrity during and after isoflurane and halothane anesthesia in surgical patients. Br J Anaesth 1996;77(6):744-7.
- 26.Murray JM, Rowlands BJ, Trinick TR. Indocyanine green clearance and hepatic function during and after prolonged anaesthesia:comparison of halothane with isoflurane. Br J Anaesth 1992;68(2):168-71.
- 27.Sear JW, Prys-Roberts C, Dye A. Hepatic function after anaesthesia for major vascular reconstructive surgery. Br J Anaesth 1983;55(7):603-9.
28. Amoros A, Aparicio JR, Garmendia M, Casellas JA, Martinez J, Jover R. Deep sedation with propofol does not precipitate hepatic encephalopathy during elective upper endoscopy. Gastrointest Endosc 2009;70(2):262-8.
- 29.Weston BR, Chadalawada V, Chalasani N, et al. Nurse administered propofol versus midazolam and meperidine for upper endoscopy in cirrhotic patients. Am J Gastroenterol 2003;98(11):2440-7.